

Şerefe

— Gökdeniz · 23 Temmuz 2020

ŞEREFİ

Eşkiyayla kucaklaşmış teşkilat
İş bitmiş altında çarşafın
Patlatılmış, tohumundan veled-i zinası
Şatolar kurulmuş oyulan inde
Planlar yapılan dört başı mamur
Vatan,
Köstek cebinde müştemilat
Öpülüp yanına asılan mushafın.
Millilikten sayıldı veledin zinası
Burdurulmuş hayaları hayânın,
Erketeci, hakkı tel'inde
Yüzüne izin verse balçık çamur.
O gündü çöküşte milat,
El pençeydi şehzâde, huzurunda kâhyânın
El çırpmalar, musallâya musallat
Kuş, çırpmadaydı kanat
Kıçı dönükken, çırpma yemiş şerefe..!

Yeri ayrılmıştı ruhlar âleminde
Annesiyle cenneti gezdi dokuz ay
Kendi cennetini aradı düşünce arafa
Sözü kesildi kulaktaki ezanla
Gönlüne serilmiş mushafa.
Zerreydi gözünde artık uzay
Kudreti ikrarda, dudağı rezzanla
Bir işlikti aleminde
Alemdarken Mustafa.
Cami manzaralı hanesi,
Çınlardı beş vakit
Çiğlikti âleminde dünyaya sarılmak
Baş,
Süzerdi minareyi
Bilâlle şereflenmişken şerefe..!

İnsanlık, buluştu ölümdede
Defteriyle kucaklaştı talebe
Kadehler, doldu gözümde
Eller yukarıda,
Sen ben ebe
Şerefe!
Şerefe!

erol başçı